

Pacur

Ei ce mai vreți?

Cum știe englezul să facă curte.

Urișul german după ce le-a tras câte o chelfăneală strașnică atât rusului și englezului, cât și francezului și italia-nului, le întinde mâna de pace, între-bându-i de nu s'au săturat încă?

De pe mutrele aliaților se vede că s'au căm săturat și ei de bătăile glori-oase, ce le-au — mâncat.

— Vină dragă grecușorule, vină și te aliază cu mine, căci doar' ști că nu-trec față de tine o dragoste nefățarită. (În timp ce englezul civil vorbește atât de dulce, englezul mișitar îi ține bietu-lui grec revolverul la cap, arătându-i, ce-l așteaptă dacă nu primește. — Așa-și câștigă englezii »aliații credincioși«.)

Pretul unui exemplar 6 fileri.

Ce e războiul?

Ah, războiul e-o prostie
Aș, prostie nu-i de loc,
Doar nu-s numai proștii lumii
Care au intrat în foc.
Da prostie este 'n fine
Și a fost acest război...
Pentru cei ce-s puși pe labe,
Dar de fel nu — pentru noi.

Satyros.

Obiceiul stilului.

(Din o scrisoare.)

Domnule! Prin aceasta Vă declar, că
'n ochii mei sunteți un om de nimic!

Al D-Voastră cu toată stima

Năpărstoc.

Cu a României cereale.

Cu-a României cereale
Mulți au făcut parale
Prea lesne și ușor...
Dar nu pentru — popor.

Satyros.

Greșală de tipar!

După masa opulentă luată la casa pre-
otului, comitetul părăsi satul Gimboae-
ca.

Era să fie »satul«, nu »sătul«, dar și
așa se potrivește destul de bine.

Strigături

— Din Banat —

Decând poartă fetele
Fuste ca și doamnele,
Nu se coc nici pământele.
Se ține mândra că-i fată,
Dar mi-a dat gura odată
La cea șură depărtată.
Numai că să nu-mi fi dat
Poate că o-aș fi luat,
Dar așa, dacă mi-a dat,
Fie-i tată-său bărbat.

Dragă mi lelița 'naltă
Că 'mi dă gură peste poartă,
Dar fetița mititea
Să 'ntindea și n'ajungea.
Suflă vântu, vâjâie
Mândra 'n sât se hodîne,
Cântă cocoșu pe cruce
Scoală mândră, că ne-om duce,
Lasă cânte a doua oară
Ș'apoi vină și mă scoală.

Fetele până ce-s fete
Nu gustă pălînca verde
Ș'apoi dacă se mărită
Beau verde și îndulcită.

Sarcina cea mai grea

S'a dat întrebarea aceasta odată,
Era într'o vreme lipsită de glume:
Cine duce cu sine, cine își poartă
Sarcina ea mai grea de pe lume?
Giganții din Aetna răspunseră: »Noi...«
Iar Atlas zise superb: »Oh, băieții!«
Atunci omul oftând șopti obosit:
»Eu sînt cel care port greul vieții...«
Și juriul care avea facultatea
Să-și spună cuvântul din marile genuni,
La dat bietului om la concurs unanim
Bietului om i-a dat premiul prim...

Scântei din pipa înțelepciunii

Sărăcii caută mâncare pentru stomac
— bogații nu găsesc stomacuri pentru
mâncări.

Un rege, bun e mai de folos decât o
lege bună.

Dragoste de învățat.

Renumitul profesor de chimie Acid
Sulfurescu a avut o scenă cu soția sa,
care în fine erumpe în lacrimi.

— Lacrimile tale nu mă ating deloc,
îi zise el, căci ele conțin numai o mi-
nimală cantitate de sare cu acid fosfat,
și o urmă de acid cloric-natric, încolo
e totul numai apă!

Noii soldați englezi

După un ziar umoristic din Berlin,
cum o astfel de înfățișare ar avea sol-
dații englezi înrolați acum.

Cu mătură și cel mare

Ilustrația de mai sus ne arată în mod
intuitiv cum soldații noștri dimpreună
cu vitejii lor aliați germani mătură și
curățesc teritoriul Serbiei.

Joffre și Cadorna

Joffre, generalisimul armatei franceze se întâlnește cu Cadorna, șeful statului major italian.

Joffre către Cadorna:

— Bine ne mai puturăm părți, prietine!

Socrul și ginerele

Cei doi regi fără de țară, Nichita și rețel și jalnicul Petru se îmbrățișează plângând în exilul francez. Se gândesc la vremurile bune, când erau și ei odată — regi.

GLUME

Eroare de tipar

(pe un bilet de felicitare.)*

DOAMNA CRAP (CU SOSUL

Vă doresc

An nou fericit!

*) Se vede că tipograful gândindu-se la peștele Crap a făcut din soț — sos.

INTELEPCIUNE MOSAICA

— Usturoileben cum e mai bine zis »8 procente sau 8 procente«?

— Mai bine e 10 la sută!

Femeia model

(după alfabet.)

O femeie model trebuie să fie adorabilă, bineînțestrată, cultă, drăguță, economică, fidelă, grațioasă, hiperzeloasă, iubitoare, laborioasă, miloasă, nepretensivă, onestă, punctuală, religioasă, simpatcă, tainică, utilă, veselă — zmeoaică în fine! — O caut de mult!

Burlăcescu.

UN ȘCOLAR DILIGENT

Unchiul. — Spune-mi, nepoțele Toderică, ce faci tu la școală?

Toderică. — Aștept totdeauna până se sfârșește.

Dela catedră.

— Deci cum v'am expus, Eminescu a fost pe jumătate poet, pe jumătate filozof și pe jumătate și scriitor politic.

(Bietul Eminescu împărțit în trei părți și totuși numai »pe jumătate«.)

EPITAF CU CORECTURA

Aici zace Ion Călbăș
Mort în ziua de Ispăș,
D'altcum l'a chemat Călbășă
Dar în ăst chip nu ruinează.

Progres.

Un ofițer se întetește se fumeze o țigară care nu vrea se ardă de fel): Ce naiba? La urmă mai ști, că au inventat acum și »țigări — fără de fumă.

TATA BUN

— Tatăl tău e mai bun ca al meu, căci la toate zice »da«.

— Ei, dar mama mea l'a învățat așa.

Scenă înaintea unui judecător chiar

Înaintea unui judecător care se uita de tot ciuciș stau trei martori: Nan, Bran, și Stan. Judecătorul se adresează lui Nan: »Cum te cheamă?« Bran crezând că se uita la el, răspunde: »Nicolae Brân«. Atunci furios judele strigă: »Taci, că nu te-am întrebat pe d-ta!« La acest reproș al treilea martor Stan se apără indignat: »Mă rog de iertare, că doar eu n'am zis nimic«.

CULMEA CRUTARII

Bărbatul. — Draga mea, trebuie să-ți spui, că nu ești destul de cruțătoare!

Soția. — Eu? Dimpotrivă! Trebuie să ști, că eu păstrez încă în dulap haina mea de mireasă pentru casul, când mă voi mărita a doua oară și tu mai cutezi se spui că nu-s cruțătoare?

Cunoscător de oameni

Un avocat povestește:

— A venit odată la mine un sătean bogătan, care e cunoscut de toți ca unul care are totdeauna proces contra cuiva, neavând pace de nimeni. De astădată iarăși a venit să intenteze proces contra unui vecin pentru ceva pământ.

— I-am spus că voi face ce voi putea și să vie a doua zi să afle cum s'a rezolvat chestia.

— A doua zi vine. Il primesc cu veselie și dragoste.

— Buza ziua, bade Nicolae, pofteste șezi lângă mine.

Se încruntă și pornește către ușă, de unde întorcând capul, zice:

— Mulțam. Știu. Am pierdut procesul.

NOROCUL

— Ai auzit faraoane, că Naftanăilă are 4 case?

— Haolică, mămulică, patru case?

— Patru case de — spoit.

AȘA DA!

Se juca o piesă proastă cu actori și mai proști. Spectatorii, văzându-se trași pe sfoară, încep să fluere. În mijlocul sgomotului asurzitor, unul însă aplauda de să-i plesnească palmele.

— Îți place piesa?!! îl întreabă un vecin.

— Mie? — se miră cel care aplauda. Din contră!

— Atunci de ce aplauzezi?

— Aplaud pe cei cari fluieră!!

In temniță

— Intr'o temniță din jurul Budapestei, doi copii, cum, cum nu, au intrat pe coridor, curioși să vadă »instalația« localității și cum sunt duși robii la plimbare în curte.

Păzitorul dă peste ei.

— Ce căutați aici?

— Nimic, nimic, — răspund copii înspăimântați — am voit să ne uităm puțin prin prejur.

Păzitorul luând pe fiecare de ureche îi dădu afară zicând:

— Vă dau eu să vă uitați prin prejur. Ia uită-te! Imediat să pieriți! »Netrebnicii și ticăloșii n'au ce căuța aici!

GREA SITUAȚIE

— Frate dragă, îți spui așa de bine înșurat ca mine mai rar vre-unul.

— Cum așa?

— Cinci advocați n'au fost în stare să mă despartă de femeie.

UN VIN PESCHES

Birtașul. — Cum vă place vinul meu?

Oaspele. — Noroc, că are gust de bute, altcum n'aș știe că beau vin!

NEFERICIREA

— Inchipuește-ți ieri așa m'am certat cu soacra mea, cât am aruncat-o pe fereastră.

— Pentru D-zeu, și ce i s'a întâmplat?

— Nimic! — Locuim suteran.

Sfârșitul libertății

Un păpucar a fost închis 10 ani pentru că a omorât pe soacră-sa din »întimplare« în timpul unei certe.

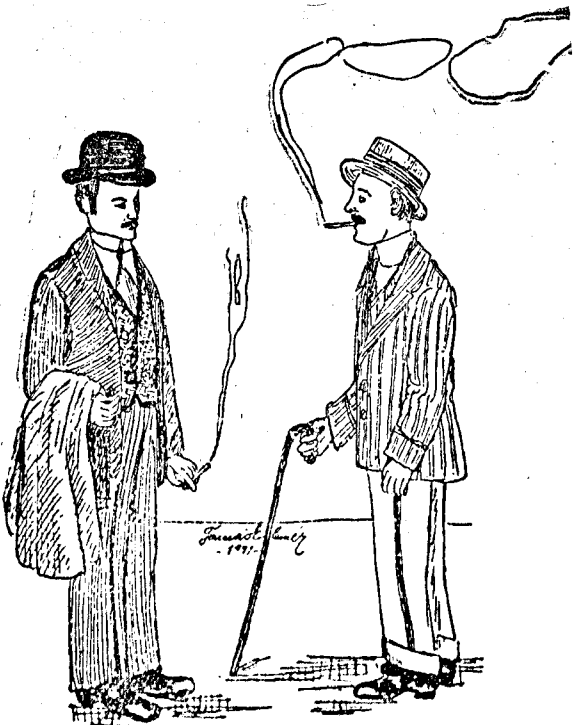
Când i-s'a împlinit osânda, în ziua ultimă, după obicei, l'a chemat directorul temniței la sine, i-a ținut o vorbire frumoasă și la urmă încheiând cu vorbele:

— Apoi acum te poți duce cu Dumnezeu, — jos la poartă te așteaptă nevasta.

— Nevasta!? — strigă bietul om disperat, uitându-se prin prejur și zimbînd dureros, zise:

— Adio, frumoasă libertate!

VINDECAT.

A. — Prietene, poți să-mi împrumuți 10 cor.?

B. — Nu prea aud cu urechia asta, vino dincoace și spune-mi la urechia astălaltă.

A. — (trecînd repede de cealaltă parte): Te întreb poți să-mi împrumuți 20 coroane?

B. — (oftînd): Stai mai bine iar la urechea cu zece coroane.

Țiganul și popa

Venise postul paștilor. Toată lumea din sat se ducea să-și facă datoria către legea creștinească. Nedeia Țiganul voi să arate și el că nu e păgân. Se duse la popa Nicolae și îi ceru să-l spovedească. Popa primi cu mulțămire, însă îi spuse că trebuie să mărturisească tot ce a făcut în viața lui, să nu ascundă nimic, dacă voințe să fie iertat de Dumnezeu și mântuit de toate păcatele.

Țiganul făgădui și îngenunchind începu să înșire toate faptele sale. El spuse căte găini a furat din sat, cum a fost aruncat de vînt în grădina românului și s'a pomenit cu traista plină de ceapă, cum a mâncat prunele boierului când l'a trimis cu ele plocon, cum a băgat gâsca lui Marin în desagi, cum a încălecat iapa străină și cum a pofțit la nevasta tovarășului său Burcea.

Mai spuse și alte multe fapte, dar deodată se opri și oftă. — Dar, de ce oftezi țigane? îl întrebă popa.

— Iacă, oftez, sfinte părinte, că mai am un păcat mare, pe care nu-mi vine să-l spui chiar dacă m'ai trimite drept în rai.

— Spune, fătul meu, zise popa, că numai mărturisind totul, vei putea fi mântuit.

Țiganul la aceste cuvinte iarăș scoase un oftat din inimă și spuse că într'o seară trântise căciula tată-său de zid, încât toți i-a plîns de milă.

— Acesta nu e păcat fiule, îi zise popa.

— Nu e păcat! Dar capul tatii era în căciulă și trîntindu-l de perete bucățele s'a făcut.

— Dacă e așa, zise popa, păcat mare ai făcut, dar nu pierde nădejdea, că voi cere iertare dela Dumnezeu și cum el e bun și îndurător, se va milostivi și te va ierta.

— Poate sfinte părinte să mă ierte Dumnezeu, dar de unde să afu el iertarea lui?

— Vei afla foarte lesne. El are să trimeată un sfânt al lui pe pămînt fără să fie văzut. El are să te apuce de nas și după aceasta să știi că ești iertat.

Apoi popa îi zise să aștepte puțin ca să facă semn la cer ca Dumnezeu să trimită un sfânt.

El ieși afară, și stătu puțin apoi se întoarse cu un rac mare sub patrafir.

— Am vorbit cu Dumnezeu, zise popa, și el a și trimis îndată pe sfânt. Ingenunche și roagă-te.

Țiganul îngenunche, iar popa, pe când îi cetea molifta de deslegare, îi acătă racul de nas. Racul începu să strîngă tare, iar țiganul văietîndu-se zise popii cu mânie:

»De sânt, sânt poate să hie,

»Dar de nas să nu mă ție,

»C'apoi ori cât e de sânt

»Cînd poi trînti la pămînt,

»Sau de perete poi da,

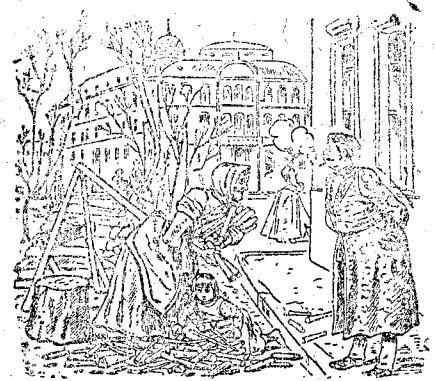
»Ca pe tata, dracul i'a.«

GHICITURI

Ce va să zică chipul acesta?

Aflați!

Ce va să zică chipul acesta?

Aflați!

Unde e secretul?

Aflați-l.

Editor și redactor responsabil:
Dimitrie Birăuțin

Tipografia »Poporul Român«, VII., Ilka-utca 36.

Cucu! Cucu! Cucu!

Citiți dacă voți să petreceți:

Calendarul Cucului

pe anul 1916.

Unicul calendar umoristic care apare în ediție românească, Cuprinde un șir întreg de glume originale, scrise de cei mai buni umoriști ai noștri, în frunte cu d. Haralamb Călămăr. Se mai publică în calendar

— ouăzeci de chipuri originale

umoristice în legătură cu războiul. Aceste caricaturi foarte reușite provoacă râsul fiecărui cetitor. »Calendarul Cucului« e unicul în felul lui și se poate ceta cu plăcere de ori și cine.

PREȚUL: 30 fileri un exemplar, plus 5 fileri porto. — Vanzătorilor rabatul convenit.